Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26112
Copyright: Admont, Benediktinerstift

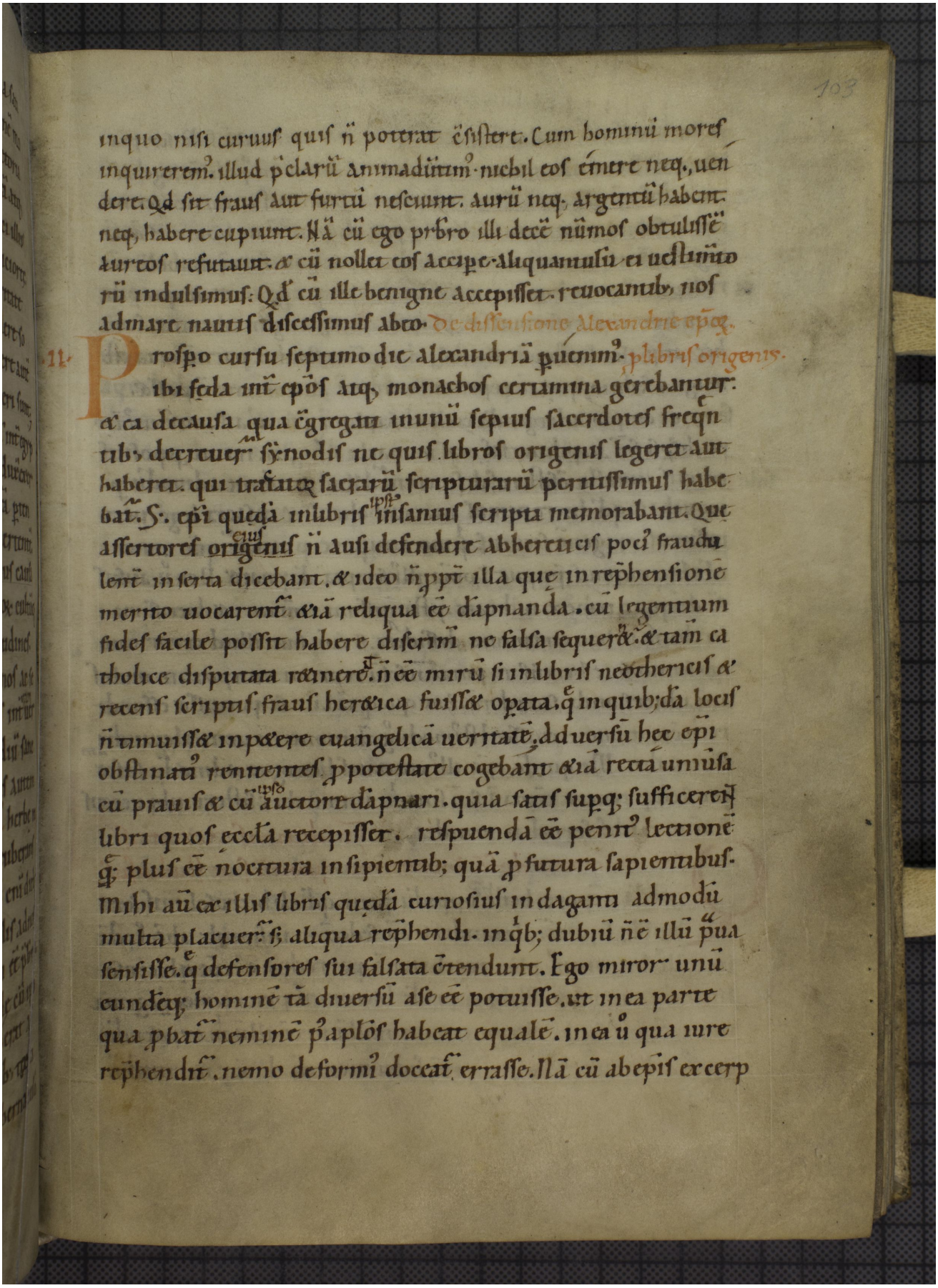

103

inquo nisi curuus quis ñ posset ēsistere. Cum hominū mores
inquirerem. illud p̄clarū animadūm nichil eos ēmere neq; uen
dere. qd sit fraus aut furtū nesciunt. aurū neq; argentū habent
neq; habere cupiunt. Nā cū ego p̄bro illi decē nūmos obtulissē
aurtos refutauit. & cū nollet eos accipe. aliquantulū ei uehemto
rū indulsimus. Qd cū ille benigne accepisset. reuocanub; nos
admare nauis discessimus abeo. de dissensione Alexandrie epi.

11. Prospo cursu septimo die alexandriā ꝓuenim. plibris origenis.
ibi feda inter epos atq; monachos certamina gerebantur.
& ea decausa qua ēgregia inunū sepius sacerdotes freqn
tib; decreuer synodis ne quis libros origenis legeret aut
haberet. qui tractatꝰ sacrarū scripturarū peritissimus habe
bat. S. epi quedā inlibris ipsius insanius scripta memorabant. Que
assertores origenis ñ ausi defendere abbercti eis poci fraudu
lenter inserta dicebant. & ideo ñ ppter illa que inrephensione
merito uocarent. cetera reliqua ēe dapnanda. cū legentium
fides facile possit habere diserim no falsa sequerā. & tam ca
tholice disputata reinere. ñ ēe mirū si inlibris neotherici &
recens scriptus fraus hereica fuisse opata. q̄ inquib; da locus
ñ timuisse inpere euangelicā ueritatē. aduersū hec epi
obstinatꝰ rennentes. ꝓpotestate cogebant cetera recta unūsa
cū prauis & cū ipso auctore dapnari. quia satis supq; sufficeret
libri quos eccla recepisset. respuendā ēe penit lectionē
q; plus ēe nocitura insipientib; quā p futura sapientibus.
Mihi aū ex illis libris quedā curiosius indagāti admodū
multa placuer. ſ; aliqua rephendi. inqb; dubiū ñ ē illū pua
sensisse. q defensores sui falsata ostendunt. Ego miror unū
eundeq; hominē tā diuersū ase ēe potuisse. ut in ea parte
qua p̄bat neminē p̄aplos habeat equalē. in ea ū qua iure
rephendit. nemo deformi doceat erasse. Nā cū abepis excerp